

КИРИЛ МАНОЛОВ

ЗАВОЕВАТЕЛЯТ НА НОВИ СЦЕНИ

ТЕКСТ И СНИМКИ: МАРИЯ ЗАХАРИЕВА

Казват, че на световноизвестния диригент Рикардо Мути принадлежи крилатата фраза: “Всички разбраха, че не можете да пеете като българите”. И наистина на летния фестивал в Гарс ам Камп, Австрия тази година младият български баритон Кирил Манолов нямаше равен на себе си не само по красотата на гласа си, но и по внушителното си сценично присъствие. Този български исполин, висок 202 см., е просто роден да се превъплъщава в ролите на крале, вождове и завоеватели.

Българската общност в Прага ще има възможността да се срещне с Кирил Манолов на 21 декември на Коледен концерт в Суковата зала на Рудолфинума в рамките на Дните на българската култура, които организира сдружение “Възраждане”.

Кики, кога започна да се занимаваш с музика?

Пея от дете. Винаги съм пял чисто и зотова, като навърших шест години, баба ми ме заведе в хор “Гусларче.” Там имаме прекрасен детски вокален педагог – Мила

Сиракова. С хора обиколихме почти всички градове на България и все печелехме първите места.

На 13 години реших да кандидатствам с фагот в Музикалното училище и дори свирех доста добре, но не издържах изпита по солфеж. Затова завърших една съвсем обикновена гимназия. След това реших да кандидатствам “Музикална педагогика” в Софийския университет, тъй като там изпитите ми се сториха най-леки. В комисията беше Павел Герджиков, който ми каза: “Моето момче, ти нямаш работа тук. Обади ми се в Академията.”

Музикална педагогика не ме приеха и то пак заради солфежа. Тогава отидох да уча мениджмънт в Датския колеж в София. Почти го завърших, но там от казарма не освобождават... Затова на 22 май следващата година се появих за първи път при Герджиков, а на 10 юли бях вече първи в класирането. Просто за един месец се стегнах и влязох. И това е първата ми добре свършена работа в живота.

А коя е втората ти добре свършена работа?

На 16 септември се ожених.

Има ли други музиканти в семейството ти?

Не, нито един. Аз съм първият. Майка ми и баща ми са икономисти. И брат ми е нормален човек – учи за banker.

Какво ти даде следването в Академията?

Следването в Академията беше един нов свят за мен – нещо съвсем различно от оная обикновена гимназия, която бях завършил. Шест години ходех там с отворени обятия. Павел Герджиков ме свърза с моята професорка Илка Попова – един прекрасен човек. И двамата много ги обичам. А Павел ме е научил на всичко, което трябва да знае един артист – изучаване на ролята, вокална техника, стоене на сцената, проверяване на реквизитите, как да попадам в прожекторите... Благодарение на Герджиков още във втори курс се качих на сцената на Музикалния театър, където играех бодигарда на Минелай.

Приготвя ли ти сцената някакви изненади?

О, да. Винаги съм бил много емоционален. В Русе така се вживях в образа, че щях да осакатя един хорист. На сцената се разиграваше истинска битка, бяхме в доспехи и с тежки мечове. На премиерата на “Момчил” направо се бях забравил - ръгнах силно един хорист и му спухах две ребра.

Специализира ли някъде след като завърши?

Учил съм при много педагози. Бях повече от година в Милано при нашия известен

мецосопран Адриана Стаменова. Но най-важната среща за мен е със сръбското сопрано Оливера Миякович. Тя е “камер-зенгер” и 37 години е пяла във виенската Щатсопера. За една седмица направи чудеса с мен. Отключи в мен нещо, което е било затворено и неизползвано.

Има ли нещо, което те отличава от останалите баритони?

Сигурно. Майка ми казва, че това е кади-фето в гласа ми. Но така говорят всички майки...

Имаш ли любими певци?

Аз почти никога не слушам записите заради певците, а заради музиката. Не искам да подражавам на никого, защото всеки има специфичен начин на пеене, а имитирането е много опасно. Искам да съм си аз. За мен операта е нещо по-специално.

Коя е любимата ти сцена?

Бургаската опера. Там се чувствам в свои води. Бургаската опера е единственият театър в България, правен специално за опера и затова има най-добрата акустика.

А коя е любимата ти роля?

Набуко. Това е моята роля. Макар че обичам да пея всичко.

Какво ти харесва най-много в тази роля?

Широтата на образа и широтата на пеенето.

Чувстваш ли се завоевател на сцената?

Да, имам амбиция да бъда завоевател на нови сцени. И, слава богу, че е така. Иначе за какво е целият този зор?

Случват ли ти се интересни неща в оперния свят?

Да, непрекъснато ми се случва нещо интересно. Това е един водовъртеж. Приятно ми е да съм в него, да пътувам, да се срещам с нови хора, да виждам нови държави. И всеки път трябва да се доказвам – отново и отново...

Какво очакват от българските певци в чужбина?

Да бъдеш млад български певец е най-тежкото. Всички очакват от мен да пея като Гяуров, Гюзелев, Гена Димитрова или Райна Кабаиванска. И аз съм длъжен да защитя тези очаквания. Засега успявам.

Кой е най-добрият ни баритон в момента и кои български певци според теб правят в момента световна кариера?

Владимир Стоянов е най-добрият ни баритон - и като певец, и като артист, и като приятел. Той пее навсякъде в Италия и вече има договор с Метрополитен.

Световноизвестни наши певци са Веселина Кацарова, Дарина Такова, Юлиан Константинов, Красимира Стоянова, Бойко Цветанов.... В момента около 15 български певци правят световна кариера.

Какво отличава българските оперни певци от останалите изпълнители?

Гласовете. Винаги се познава българският глас. Българите имат специфичен и много красив тембър.

Имат ли самочувствие нашите певци в чужбина?

Аз самият имам самочувствие. Навсякъде съм добре приет и навсякъде се отнасят много добре с мен. Когато престанат да ме приемат добре, ще спра да пея. Не се чувствам потискан като българин. Дори се чувствам ухажван и понякога си мисля, че съм галеник на съдбата. ■

КИРИЛ МАНОЛОВ

е роден през 1976 година в София. Завършва Държавната музикална академия “Панчо Владигеров” в класа на проф. Илка Попова. Соллист е на Бургаската опера, гастролира в Пловдив, Варна, Русе, Стара Загора. Специализира при Адриана Стаменова и Оливера Миякович. Участва в гала концерти с Райна Кабаиванска и Анна Томова-Синтова. Носител е на редица награди от наши и международни конкурси: Български конкурс за певци и инструменталисти (1998), “Любомир

Пипков” (2000), “Казинос”, Австрия (2000), Лаука, Финландия (2001), „Пролетта, приятелството и изкуството“, Корея (2001), “Станислав Монюшко”, Полша (2001), „Мануел Аусенси“, Испания (2004), Каприоло, Италия (специална, 2004), “Пълдин” (2005), “Христо Бръмбаров” (2006). Репертоарът му включва около 20 роли, между които Набуко (“Набуко”), Ескамильо (“Кармен”), Фигаро (“Севилският бръснар”), Валентин (“Фауст”), Марчело (“Бохеми”), Силвио (“Палачи”), Граф Ди Луна (“Трубадур”), Ренато (“Бал с маски”) и др.